

Istentisztelet – Szentháromság ünnepe utáni hetedik vasárnapon

Budapest-Fasor, 2020. július 26. 11:00; MGyTK

<https://youtu.be/B1sVdaUi56o>

Az ünnep igéje: Nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. (Ef 2,19)

Lekció/olvasmány: Mk 8,1-9 – Négyezer ember megvendégelése

Azokban a napokban, amikor ismét nagy sokaság vette körül, és nem volt mit enniük, magához hívta tanítványait, és így szólott hozzájuk: Szánakozom a sokaságon, mert már három napja vannak velem, és nincs mit enniük; ha pedig éhesen bocsátom őket haza, kidőlnek az úton, mert némelyikük messziről jött. Tanítványai így feleltek: Hogyan tudná bárki is ezeket kenyérral jóllakítani itt a pusztában? Megkérdezte tőlük: Hány kenyereket van? Ők ezt válaszolták: Hét. Ekkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre, azután vette a hét kenyeret, hálát adott, megtörte, és tanítványainak adta, hogy tegyék eléjük. Ők pedig a sokaság elé tették. Volt néhány kis haluk is, és miután áldást mondott, szólott, hogy ezeket is tegyék eléjük. Ettek és jóllaktak, azután összeszedték a maradék darabokat hét kosárral, pedig mintegy négyezren voltak. Ezek után elbocsátotta őket.

Textus/a prédikáció alapigéje: 1Jn 5,18-20 – Aki Istentől született, nem vétkezik

Kedves Testvérek!

Sokan figyeljük mostanában a NEOWISE üstökös, ami arról az űrteleszkórról kapta a nevét, amivel ez év márciusában a NASA csillagászaik felfedezték. A napokban van legközelebb a földhöz, most az éjszakai égbolton egy egyszerű távcsővel, sőt még szabad szemmel is látható – ha jó helyen keressük. A Sky and Telescope keresőtérképe pontosan megmondja, hogy hova kell néznünk. Lehet hát tudni, mikor hol van. És akkor, ha figyelünk a térképes útmutatásra és ha tiszta az égbolt, megláthatjuk.

Mi mostanában a Földet 92 percenként megkerülő Nemzetközi Űrállomás, az ISS mozgását is figyeljük, egy nyomkövető alkalmazás, az ISS-Tracker segítségével. Nagyon szép. Olyan mint egy sebesen suhanó, nagyon fényes csillag. Lehet tudni mikor és hol halad el felettünk. Lehet tudni pontosan mikor, pontosan hova kell nézni. Mások, nagyon okos emberek kiszámítják és megmondják nekünk. És akkor, ha hallgunk rájuk és ha tiszta az éjszakai égbolt, megláthatjuk.

A mára kijelölt prédikációs alapigéket a jánosi teológia kis kompendiumának, sűrítményének, teológiája csúcának tartjuk. Azt állítja ebben a szakaszban János, hogy három dolog a hitünk lényegével kapcsolatban is biztosan tudható. Hallgassuk meg most, helyünkről felállva ezeket a mondatokat az első jánosi levél utolsó, 5. fejezetének végéről:

Tudjuk, hogy aki Istentől született, nem vétkezik, sőt aki Istentől született, az megőrzi önmagát, és a gonosz meg sem érinti. Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonosz hatalmában van. De tudjuk, hogy eljött az Isten Fia, és értelmet adott nekünk, hogy megismerjük az Igazat, és ezért vagyunk az Igazban, az ő Fiában, Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet.

Tudható tehát, hogy

1. aki Istentől van, nem vétkezik;
2. hogy a világ a gonosz hatalmában van; és
3. hogy az Isten fia, Jézus azért jött közénk, hogy megismerjük Istent, hitre jussunk és Jézus Krisztus által Isten igaz gyermekeként éljünk.

E szavak hallatán persze a világ összes őszinte kereszténye rázza a fejét – velem együtt. Mert magammal kapcsolatban rendre azt látom, hogy bizony vétkezem – mi több, nem is tudok nem vétkezni, képtelen vagyok megőrizni magam a gonosztól. János szavai szerint akkor viszont én még nem születtem Istentől, még nem vagyok az ő gyermeke. De én viszont nagyon is azt gondolom, hogy igen. Akkor most mi van, nincs igaza Jánosnak? Össze-vissza beszél?

Nem, János szavaiban nincs logikátlanság. Csak ő nem szociológiai vagy antropológiai szempontból, vagyis az ember felől közelítve beszél az Isten gyermekeiről, hanem ontológiai, teológiai nézőpontból, az Úristen nézőpontjából. Innen, Isten felől közelítve érkezik a feloldás erre a feszült ellentmondásra. Ez pedig a következő: akik befogadják Jézust a szívükbe, akik hisznek benne, azok Isten gyermekeivé lesznek. Isten lakozást vesz bennük újjászülvő, az isteni igazságok felismerésére elvezető Szentlelke által. Így ők már nem csak vérből, a test, a férfi akaratából született, hanem Istentől született emberek. Akikben Isten, Krisztusért igaz istenfiakat lát – függetlenül attól, hogy vétkeznek.

Olyan tudás ez számunkra, mint a NEOWISE-üstökös vagy az ISS meglátáshoz segítő nyomkövető alkalmazás. A gonosz hatalma alá vettett világ és

a nem vétkezni nem tudó ember életének a sötét égboltján ez segít meglátni a Jézus Krisztus személyében ránk ragyogó isteni szeretet fényét. Melyről Lukács is oly gyönyörűen ír: *Istenünk könyörülő irgalmáért ... meglátogatott minket a felkelő nap a magasságból, hogy világítsa azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a béke útjára igazítsa.* (Lk 1,78)

A helyes kiindulópont tehát nem bennünk van. Nem a bűntelenségünk az alapja az Istenhez tartozásunknak. Nem ez köt bennünket Istenhez.

Temetések zsoltárában is halljuk mindig: Ha a bűnököt számon tartod, URam, Uram, ki marad meg akkor? – Senki. Krisztus megváltása az, ami Istenhez köt minket. Úgy szereti Isten az embert, hogy meg akar békülni vele, meg akar bocsátani neki. Ezért egyszerűen Fiát adja. És aki hisz ebben a Fiúban, Jézusban, az, bár bűnei alapján nem állhatna meg Isten előtt, Jézus megváltása alapján mégiscsak megállhat.

Így őrzi meg az Isten az övéit ebben a világban. Nem veszi ki belőle őket, nem teszi bűntelenné őket, hanem Krisztus megváltásának fényében néz rájuk – és így makulátlan Istenfiaknak, ragyogó csillagoknak látja őket.

János azt is mondja, *tudjuk, hogy az egész világ a gonosz hatalmában van* – nekünk pedig ettől is összeszorul a gyomrunk és megzavarodunk, hiszen a sok emberi gonoszság és rosszakarat, a sok szenvedés, megtévesztő hazugság és igazságtalanság mellett ebben a világban annyi szépet és nagyszerűt, annyi jóra törejt is látunk. Ráadásul – és ezt minden keresztes előtt felolvassuk – mennybemenetele előtt Jézus János *az egész világ a gonosz hatalmában van* szavainak épp az ellenkezőjét mondta. Azt, hogy *nekem adatott minden hatalom mennyen és földön* (Mt 28,18). Azt, hogy

Urunk Jézus Krisztus! Senkire sem szorulunk rá annyira, mint reád. Hiszen a szívünk minduntalan elítél minket. Köszönjük, hogy ma János által is tudatosítod bennünk, hogy te, az igaz Isten és az örök élet, nagyobb vagy a mi szívünknel, hogy vigyázol ránk, hogy velünk vagy, bennünk vagy. Ezért nem kell tehetetlenül beletörődnünk a bennünk és körülöttünk tapasztalható sötétség tényébe. Ha követésedbe szegődünk, Te a szívünkbe pazar fényt szórsz. Mint annyi más híved életét, a miénket is fénné, áldássá tudod tenni társaink és a világ számára.

Ének: 265,1 Kelj fel, kelj fel, fényes nap, Áraszd ránk világot! Igazságod erejét Lássa rajtunk minden nép! Segíts, Urunk! 4. Minden néphez tárj utat, Hirdettesd országodat! Győzz le minden cselvetést, Sötét éjben teremts fényt. Segíts, Urunk!

a gonosz, *e világ fejedelme megítéltetett*, legyőzetett (Jn 16,11). Tehát átmeneti és véges a gonosz hatalma és ereje ebben a világban. Jézus Krisztusnak köszönhetően. Hiszen ő, az Isten Fia épp azért jelent meg, hogy a gonosz, az ördög munkáit lerontsa. (1Jn 3,8)

Azt mondják egyes teológusok, hogy a *tudjuk, hogy aki Istentől született, nem vétkezik, sőt aki Istentől született, az megőrzi önmagát, és a gonosz meg sem érinti* mondatban kétszer is szereplő „Istentől született” kifejezésnek csak az egyik nyelvtani esete vonatkozik az emberre. A másik nyelvtani esetet Jézusra vonatkozik. A katolikus és például az angol bibiafordítások ezt figyelembe is veszik. Így hangzik ebben az esetben ez a mondat: aki Istentől született – azaz Jézus –, az vigyáz arra, aki Istentől született – azaz az emberre, rám és rád, Testvérem! Bár vétkezünk, bár nem tudunk nem vétkezni, mégis üdvösségünk van – ahogy Luther mondta: egyszerre vagyunk bűnösök és igazak – mert az életünk a bűneink, az életünk sötét és szégyellt foltjai ellenére is védve van, el van rejtve Krisztusban, azaz a szent, igaz és örök Istenben. Ahogy a vasárnap igéje is állítja: nem idegenek és jövevények vagyunk, hanem polgártársa a szenteknek és háza népe Istennek.

Ez jusson eszünkbe, valahányszor a sötét égbolt fénylő égitestjeire nézünk! A sötétségből a világosságra hívott, az örök napnak nevezett Úr Jézus fényétől megvilágított csillagok vagyunk. És ezért mi is világítunk. Mennél közelebb vagyunk Jézushoz, a naphoz – annál inkább. És mennél többen vagyunk mennél közelebb hozzá, annál nagyobb teret szakít ki magának a fény e világ sötétségéből. Isten gyermekeként erre kaptunk küldetést, sőt: erőt és hatalmat. Imádkozzunk!